

Hírlevél | Kredit kvíz | Állásbörze | Előfizetés | Konferenciák | Blog

Regisztráció | Jelszó emlékeztető | Belépés

medicalonline

 keresés

- neurologia
- Koronavírus-Járvány
- Táplálástérápia
- CLL Vérképző
- Meningococcus
- Reumatológia
- Áltétes emlőrák
- Béta blokkolók
- D-vitamin
- ecmo
- Pneumococcus pneumonia
- Mozgásszervi fájdalom
- Stroke - prevenció
- Gasztrintesztinális onkológia
- Hepatitis C
- bőrgyógyászat
- diabétesz
- eü-gazdaság
- elhízás
- fájdalomcsillapítás
- fogászat
- gasztronterológia
- gyerekgyógyászat
- gyógyítás
- haematológia
- informatika
- kitekintő
- nőgyógyászat
- perifériás érbetegség
- praxismenedzsment
- pszichiátria
- trombózis
- tudomány
- tüdőgyógyászat
- urologia
- Szívélgtelenség
- Kiadványok

Medical Online > eü-gazdaság > Aki kétszer menekült el a hazájából 2021. december. 09. csütörtök - Natália

Fókuszban Pneumococcus pneumonia ECMO D-Vitamin **Asszisztensképzés** Áttétes emlőrák Reumatológia A szem betegségei Demencia

Epilepszia Nagyvizit a neurológián Meningococcus Mozgásszervi fájdalom Prosztatárak Táplálástérápia Háziorvostan Stroke - prevenció

Eldőrehaladt Parkinson-betegség Onkológia Orvosok a dohányzásról Hepatitis C Gasztrintesztinális onkológia Trombózis CLL Vérképző

Interjú Korompai Ferencel, a pécsi szívbészeti újraalapítójával

Aki kétszer menekült el a hazájából

2009. január 24. 07:02 Nyomtatás

Tíz évvel ezelőtt végezte az utolsó szívműtétet Pécsen, majd felült a repülőgépre és visszatért az Egyesült Államokba. A Medical Tribune Korompai Ferenc szívbészeti professzort a tíz évvel ezelőtti eseményekről kérte, és közben arra is fény derül, miért nem vonult nyugállományba hetvenévesen sem egy amerikai professzor.

– Édesapja a Hortny-hadsereg tisztje volt, két bátyja is bortörtben ült az ötvenes években, hogyan lehetséges, hogy önt mégis elsőre felvették az orvosi egyetemre?
 – Magam is meglepődtem. Mivel biztos voltam benne, hogy az orvosira nem vesznek fel, az állatorvosira jelentkeztem, de persze elutasítottak. „A te apád micsoda?” – kérdezte egy DIVSZ-agitátor, amikor az eredmény tudatában szomorúan ballagtam kifelé. „Hegesztő.” Jtt egy jelentkezési lap, az orvosin szükség van a jó eszű munkásfiatalokra.” Nem hazudtam, édesapám tényleg hegesztőként tudott csak elhelyezkedni. A többi nem derült ki, mert a kádertalponat nem küldték utánam.

– Legyalábbis abban az egy esztendőben nem, amit az egyetemen töltött. 1956-ban ugyanis elhagyta az országot.
 – November 20-án mentem el, közvetlenül az után, hogy szovjet járőrök kibiztosított fegyverrel éjszaka kiállítottak bennünket a verandára, és fasisztának neveztek. Tizenkilenc évesen nem is tudtam, mitől remegek jobban, a hidegtől vagy a félelemtől. A határ közel volt, fogalmam sem volt, hova megyek, de arról nagyon is, hogy honnan.

– Hogyan került medikusként műszaki pályára?
 – Amerikában köztölték velem, hogy az orvosi egyetemről le kell mondanom. 1957-et írunk, ez a szputnyikok korszaka. úgy gondoltam, ebben van jövő. De nem adtam fel, csak egy évig folytattam műszaki tanulmányokat, majd egy esztendőig takarítóként, műtősegédként pénzt kerestem, hogy finanszírozni tudjam az orvosi képzésemet.

– Magyarországon mostanában gyakran mondják, hogy olyan az egészségügyi ellátás, mintha a frontonál lennének. Ön a vietnami háborúban valóban meg tapasztalta a frontbészeti. Tényleg nem törődtek az életveszélyes esetekkel?
 – Téved, én nem a fronton voltam, hanem Japánban. Ide az akutan már ellátott betegeket hozták, befejeztük a kezelést, elhárítottuk a szövődeményeket. Az persze igaz, hogy a fronton valóban három kategóriába sorolják a betegeket, az a leg súlyosabbakat nevezik „várakozóknak”.

– Érzelmileg hogyan lehet ezt elviselni?
 – A háborúban a körülmények gyakorlatlásságra kényszerítettek.

– Hogyan választhatott olyan hivatást, ahol rengeteg beteget elveszítene?
 Magyarországon még a kilencvenes évek elején is előfordult 14 százalékos műtéti halálozás a szívbészeteiken.
 – Eszem ágában sem volt szívbészetsznek lenni. Pocsékok voltak a billentyűk, és a betegek húsz százaléka még a kórházban meghalt. Egy magyar társam lelkesedését látva általános sebész akartam lenni, és mellkassebészeti gyakorlatra is csak azért mentem, hogy műtét közben ne állja az utamat a rekeszizom. Am amíg én a katonai szolgálatomat töltöttem, minden megváltozott: a koszorúér-athidálás rutinműtétté vált, és jó túlélési eredményeket hozott.

– Közel húsz évig dolgozott egy helyen.
 – Először szívbészésként, majd az osztály vezetőjeként dolgoztam egy akkor négy száz ágyas, ma már félezer orvost foglalkoztató nagy intézetben, később pedig a texasi A&M egyetem szívbészeti professzoraként. Ötvenöt évesen váltottam, amikor Tekeres Miklós és Keller Mayer Miklós professzorok hazacsábítottak.

– Beszélgetésünk apropóját az adta, hogy az egyik rokona felhívta a figyelmünket arra, hogy a pécsi szívbészeti nem Papp Lajos professzor alapította, mint az a magyar sajtóban megjelent, hanem ön.
 – Nem, még ez sem igaz. 1950 és '55 között ugyanis már volt szívbészeti Pécsen, Kudász József és Eisert Árpád jóvoltából. Azután egyikük Nyíregyházára került, a másik Budapestre, és Pécsen megszűntek a műtétek.

– Azt hinné az ember, hogy ennyi évtized után elszakadtak az itthoni szálak. Hogyan találta meg mégis önt Amerikában?
 – Akkor már jártam itthon, Tekeres professzort egy amerikai tanulmányútja során meghívtam az intézetünkbe, ahol nagy sikert előadást tartott. A rektorral együtt éppen a szívbészeti újraindításán szorgoskodott. Egyetlen magyar szívbész sem vállalta a feladatot, és így hívtak meg engem.

– Amerikai feleséget választott, a gyermekei addigra egzisztenciát teremtettek új hazájában. Miért jött haza mégis, vonzotta a szakmai kihívás?
 – Úrrá lett rajtam a szentimentalizmus. Azt hittem, visszaadhatok valamit a hazámnak abból a szerencséből, ami azután ért, hogy elhagytam Magyarországot. Persze volt gyakorlatiasabb ok is: Pécsnek szüksége volt a szívbészetre az európai akkreditáció végett.

– Felelmondta az állását, felszámolta az egzisztenciáját, eladta a lakását és beköltözött egy nővérszállóba.
 – Azt gondoltam, hogy az életben a gazdagságot nem a luxus jelenti.

– Ötvenöt esztendő volt akkor. Mit szót ehhez a felesége?
 – Támogatta a férjét.

– A történet végül kudarcra végződött. Méltatlanul bántak önrel, és szinte elmenekült az országból.
 – Nem, nem. Itt semmilyen kudarc nem volt! Teljes kapacitással működött a szívbészeti, kiváló szakembereink voltak. 1996 februárja és novembere között 100 motoros szívműtétet végeztünk. Fantasztikus sikereink voltak. Másból az első műtéthez fiatal, erős szívizmú férfit választanak. Nekünk egy idősebb nő jutott, hegedt szívvel és használhatatlan lábvenákkal. Másnap mégis a folyosón sétált, amikor a televíziós stábok megérkeztek. Gyönyörű volt az utolsó műtét is 1998. november nyolcadikán, hateres artériás teljes áthidalást végeztünk egy kollégámnak. Még ma is körülzsongják a nők Pécs sétálóútcaján.

– Akkor miért ment vissza Amerikába?
 – Voltak, akik úgy gondolták, a mór megtette kötelességét, a mór mehet.

– Papp Lajos azt mondta, önt végül olyan helyzetbe hozták, hogy felült egy repülőre, és csak egy búcsúlevelet hagyott. Nekem úgy tűnik, kettejük helyzetében van némi hasonlóság.
 – Tölem azt kívánták, hogy ne operáljunk, csak tetsessük, hogy van szívbészeti. Az akkor még csak tervezett új szívcentrumba mindenki bele akart szólni, mindenki oda akart költözni.

– De ha sikerei voltak, miért nem akarták, hogy operáljon?
 – Az akkreditációhoz csak a szívbészeti oktatása kellett, a műtétek viszont sokba kerültek. Ne operálj, maradj csendben – ezt várták el tőlem. Én nem vagyok elég politikuss alkat ehhez.

– Az eredményes munka ellenére Korompai professzor számára a magyar társadalmi és egészségügyi viszonyok idegenek maradtak, a nehézségek meghaladták lelki erejét, s 1996 novemberében visszaadta megbízatását, lemondott a tanszék vezetéséről és visszatért az Egyesült Államokba – így summázza a történeteket a szívbészeti klinika évkönyve.
 – Szépen fedi el a valóságot. Prágában voltam egy szívbészeti kongresszuson. Mire visszajöttem, régi jó kommunista módszerrel kineveztek tőlem és az én rutinos csapatom főlé egy két hónapos kardiológiai szakvizsgával rendelkező adjunktust.

– Professzor főlé nem szoktak adjunktusokat kinevezni. Viszont az ön lelki alkatahoz sem illik, hogy egyszerűen elmeneküljön.
 – Nem elmenekültem, hanem odacsaptam: tessék, ezt akartátok? Látja, még tíz év múltán is előnt az indulat, legszívesebben egy cífrát káromkodnék. Úgy éreztem: ajándékot adtam azzal, hogy hazamentem. Annnyira lelkes voltam, hogy a saját pénzből még műszereket is vettem. Az ajándékot azonban szájba rúgták.

– Mennyi idő alatt nyugodott meg annyira, hogy újra haza tudott jönni?
 – Öt év kellett hozzá.

– Amerikában is vannak főnökei, aikalmazkodnia kell. Miként lehetséges, hogy itthon nem találta meg a hangot a feletteseivel?
 – Amerikában a klinikákon gyógyítani akarnak. Ha egy kórháznak rossz az műtéti statisztikái, megbüntetik érte, ezért a vezetőség minél jobb teljesítményt vár el. Én így dolgoztam Pécsen is, ugyanezen az elven. Ezt értik azon... hogyan is volt az idézet: „a magyar társadalmi és egészségügyi viszonyok idegenek maradtak számára”? De ez nem igaz, éppen az volt a baj, hogy nem voltak idegenek. Ugyanezek miatt a viszonyok miatt mentem el az országból.

– Most az ön utódja is távozni kényszerült.
 – Igen, hallottam róla, de legalább sikerült a programot és az épületet megmentenie.

– Az ön karrierje azonban megtört, már nem mehetett vissza a régi helyére.
 – Ne így fogalmazzon, ez nem törés, csak módosulás. Amerikában az állami nyugdíjból nem lehet megélni, a ház fenntartásának a felét sem fedezi, a megspórolt pénzem nagy része elment a magyarországi évek alatt, ezért még ma, túl a hetvenen is dolgozom. Amikor visszatértem, először sebészeti kísérleteket folytattam az egyetemen. 1999 óta pedig helyettesítő szívbészeti vagyok. Van, ahova három napra, máshova három hónapra hívnak. Érdekes munka, nagy kihívás, és nem tesz rosszat a házasságunk sem. De csak féltalában dolgozom, így több idő jut a szenvedélyeimre, például a labdarúgó-játékvezetésre.

– Az az érzésem, hogy önben a rendszerváltásnál élt egy illúzió: azt gondolta, hogy minden megváltozik Magyarországon. Csak hogy az emberek gondolkodása ugyanolyan maradt.
 – Én viszont már amerikai módon gondolkodom, s noha lélekben mindig magyar maradok, nem tudom ezt elviselni, de nem is akarom.

Éző Anita

Névjegy

Korompai Ferenc 1937-ben született Szombathelyen. Elsőéves medikus, amikor 1956-ban elhagyja az országot. Az Egyesült Államokban némi repülőmérnöki kitérő után 1959-től orvosi tanulmányokat folytat a houstoni Baylor Egyetemen. Általános sebész, a vietnami háború idején 1969 és 1971 között Japánban katonaoorvos. Houstonban 1971 és 1973 között mellkassebészeti gyakorlatot szerez. Közel húsz évig egy négy száz ágyas kórház szívbészeten dolgozik, a részleg igazgatását és professzori állását hagyja ott, hogy 1993-ban hazatérjen újraéleszteni a pécsi szívbészeti. Noha ez sikerült, 1996 végén lefokozzák, amire válaszul lemond és visszatér Amerikába. Nős, lánya ápolónő, fia a helyi gimnázium egyik igazgatója.

[az 'eü-gazdaság' rovat további cikkei >](#)

CIMKEK

<p>> Rovatok</p> <ul style="list-style-type: none"> Koronavírus-Járvány Táplálástérápia CLL Vérképző Meningococcus Reumatológia Áttétes emlőrák Béta blokkolók D-vitamin ecmo Pneumococcus pneumonia neurologia Mozgásszervi fájdalom Stroke - prevenció Gasztrintesztinális onkológia Hepatitis C bőrgyógyászat diabétesz eü-gazdaság elhízás 	<p>> Rölk</p> <ul style="list-style-type: none"> Impresszum Kapcsolat Előfizetés Adatvédelmi nyilatkozat Médiaajánlat Partnerink Jogi nyilatkozat Hirdetési ÁSZF 	<p>> Kapcsolat</p> <ul style="list-style-type: none"> RSS Hírlevél Előfizetés 	<p>> PPHMedia</p> <ul style="list-style-type: none"> Kreatív Online Turizmus Online Store Insider GyártásTrend OTSZ Online 	<p>starski</p> <p>Uzlet & Pszichológia</p> <p>PharmaOnline</p> <p>Tobacco</p> <p>Hrpwr</p>	<p>© 2009 - 2021 Professional Publishing</p>
---	--	--	---	--	--

- LEGOLVASOTTABB LEGTÖBB HOZZÁSZÓLÁS**
- 1 A szerhasználok életét mentheti meg egy új készülek
 - 2 Új eszköz segítségével szüntettek meg a vírus fertőzőképességét Pécsen
 - 3 Átszervezik az átszervezést az egészségügyben?
 - 4 A hepatitis C vírus-fertőzés ma – lefolyás, prognózis
 - 5 MOK: 125 intenzív kezelteiből 87 oltatlan
 - 6 Átadták a Prima Primissima Díjakat
 - 7 Nem alkotmányellenes az egészségügyi dolgozók kötelező védőoltása
 - 8 Kifizetik a visszatartott jubileumi jutalmakat
 - 9 Úgy tűnik, hogy „cumizavar” nem létezik, lefejt anyajegyet is hat a csecsemő
 - 10 Újabb Covid-szövődmény: coronasomnia
- [> további cikkek](#)

KÖNYVEINK

Inkretintengyelen ható terápia a diabetológiai gyakorlatban

Az utóbbi mintegy két évtizedben a 2-es típusú diabétesz került a figyelem középpontjába a...

[books.medicalonline](#) [Tovább a boltba](#)